PREGO
DE LA FESTA MAJOR
DE
TORDERA

23 d'agost de 1988

Amics de Tordera,

Permeteu-me que comenci expressant a tots els components de l'Ajuntament de Tordera i molt particularment al Sr.Batlle,l'amic Jaume Romaguera, el meu agraïment pel gran honor que m'han fet en convidar-me a pronunciar aquest pregó de la vostra Festa Major.

La veritat és que parlar-vos avui i aquí, des d'aquest balcó, em produeix una barreja de sentiments, de tristesa i d'alegria. De tristesa perquè no puc oblidar que encara no fa un any que en aquesta mateixa plaça assistia a l'enterrament de la Quima Mateu, secretària meva al Deganat de la Facultat de Dret, i dels seus companys,morts en un tràgic accident que ens va commoure a tots. Va ser una mort que em va afectar molt i que ha anat lligada des de llavors a la meva relació amb el vostre poble.

Però més enllà d'aquella immensa pena, que mai no oblidaré, també sento avui un gran orgull i una profunda alegria per poder-vos acompanyar en la vostra Festa Major. No sóc gaire expert en les vides dels sants i ben poca cosa sé de la de Sant Bartomeu,un dels dotze apòstols i actiu propagador de la seva jove fe entre la gent d'Armènia. Però la història, sacra o laica, no sols val per les coses que ens explica del nostre passat sinó també per la projecció que nosaltres en fem en el nostre present. Segurament l'apòstol Bartomeu no s'hauria imaginat mai que un dia ell seria el patró d'una població catalana que es diria Tordera i que la commemoració de la seva persona serviria per iniciar la Festa Major. Però segur que si li haguessin pronosticat no li hauria pas desagradat la perspectiva,perquè en definitiva no hi ha res millor que la capacitat que tenim els homes i les dones d'aplegar-nos per celebrar en pau una festa i més encara si la festa es la més gran, la major.

Ja sabem que les festes majors han canviat molt en els últims temps. En un país com el nostre, que passava de la societat agrària a la societat industrial, la Festa Major era això, exactament: la gran festa anual, l'ocasió excepcional de la ballada, del gran dinar i del gran sopar, de la retrobada de la gent que s'havia quedat i de la que se n'havia anat a altres llocs. Era un moment especial que trencava la monotonia dels dies i de les hores i que obria pas a l'expressió lliure de molts sentiments, reprimits sovint per les exigències morals i materials de la vida quotidiana, i també per les rígides imposicions de les dictadures que hem patit durant tants anys.

Després, amb el creixement industrial i urbà, amb la generalització de costums i de valors culturals, amb la multiplicació de les possibilitats de diversió, les festes majors van perdre una bona part de la seva primera raó de ser i van tendir a convertir-se en una festa més, potser més solemne i llarga, però no massa diferent de les formes i a les oportunitats normals de diversió, cada vegada més uniformes, més despersonalitzades i més sotmeses als imperatius d'una nova activitat comercial: la diversió com a negoci.

Ara ens trobem en una situació intermèdia. D'una banda continua la uniformització de la cultura i de les formes de diversió. En aquest sentit, la Festa Major no és un moment excepcional en la successió dels dies i les setmanes sinó una ocasió per fer amb més intensitat allò que ja es fa normalment cada cap de setmana, en el curs de l'any.

Però, d'altra banda, hi ha un important moviment contra els efectes despersonalitzadors d'aquesta cultura uniforme, un afany per retrobar i consolidar les pròpies arrels, d'actualitzar les velles identitats i de fer de la Festa Major com una mena de gran proclamació d'una nova consciència col.lectiva, d'una nova consciència de poble. Crec que des de fa uns anys, des de la difícil recuperació de les llibertats i la democràcia contra la dictadura franquista, aquesta tendència a la recuperació del sentit profund de la Festa Major, de la recuperació de les pròpies arrels ha avançat

molt. I si una cosa us puc desitjar a tots vosaltres, ciutadans de Tordera que aneu a començar la Festa Major, és que aprofiteu l'ocasió per fer un pas endavant més en aquesta direcció, per aprofundir els elements que han fet de la nostra societat, tan plural i tan diversa, una nacionalitat,la nacionalitat catalana i de vosaltres, habitants de Tordera,un component singular d'aquesta nacionalitat.

Per tant, no us atureu. Redescobriu la força del correfoc, inventeu noves formes de diversió col.lectiva, aneu a baixar el Tordera en barca si hi ha aigua i sinó també, remogueu el pòsit del vostre passat col.lectiu i poseu-lo al servei dels nous temps i de les noves generacions. Recordeu allò que canta Raimon:"Qui perd els orígens perd la identitat". Rebusqueu,doncs, els orígens, retrobeu allò que us ha fet tal com sou,però no us quedeu en les arrels només perquè la recuperació dels signes d'identitat només té sentit si es fa amb la vista posada en el futur.

No oblideu que ens trobem al final del segle XX i que això no és una simple frase de calendari. El nostre país forma part d'un món que canvia molt ràpidament i que encara canviarà més depressa en els anys que venen. S'obren moltes possibilitats de progrés a casa nostra i a tot arreu,però al mateix temps subsisteixen i fins i tot augmenten les injusticies, les desigualtats,l'opressió i la misèria en una gran part del món.Us recomano que mireu amb atenció un mapa del món. Veureu que Catalunya és una petita part d'Espanya.Que Espanya és una petita part d'Europa.I que Europa és una petita part del món. Catalunya,com a nacionalitat, no viu al marge dels grans problemes del món en general i tampoc Tordera, com a component de Catalunya. Cap dels problemes de Catalunya o de la vostra vila en particular no es pot resoldre ja al marge de les solucions que siguem capaços de trobar pel conjunt de Catalunya, d'Espanya, d'Europa, del món. En la societat contemporània no hi ha ni hi pot haver cercles tancats. Ens afecta el que passa a tot arreu i un conflicte o la solució d'un conflicte a qualsevol racó del món poden repercutir directament en les nostres expectatives personals i col.lectives. Parlar de les

nostres arrels com a poble vol dir també parlar de tot això perquè el nostre futur col.lectiu no té sentit al marge d'aquestes realitats més generals.

Durant molts anys a Catalunya hem hagut de lluitar contra la dictadura simplement per retrobar la nostra identitat com a poble. Des de llavors hem avançat molt. Tenim una Constitució democràtica, que aquest any complirà el desé aniversari i ja es pot dir que hem batut un record, perqué es la Constitució democrática que ha durant més temps en la nostra història contemporània. Tenim un Estatut d'Autonomia i la Generalitat funciona regularment des de fa temps. Tenim, també, dificultats i problemes seriosos, perquè els canvis econòmics i tecnològics obren moltes possibilitats però també generen moltes marginacions i moltes crisis i perquè no és fàcil passar d'un Estat ultracentralista, amb segles de centralisme al darrera, com és l'Estat espanyol, a un Estat descentralitzat, basat en el pluralisme i en el bon funcionament de les autonomies.

Aquí a Catalunya tenim visions diverses de tot això, com correspon a una societat oberta i plural. Però sigui quina sigui la nostra posició i la nostra visió ,sembla prou evident que la plena construcció de la nostra autonomia i l'enfortiment de les nostres arrels nacionals només seran possibles si afirmen la nostra solidaritat amb els restants pobles d'Espanya i si a casa nostra assumim fins a les últimes conseqüències el fet de la nostra pròpia pluralitat, és a dir, el fet que Catalunya només pot ser la resultant històrica de coses diverses, de gent de procedències i de parles distintes, d'interessos socials diferents i fins i tot contradictoris i que res no pot justificar cap interpretació de Catalunya que exclogui un o altre dels seus legítims components o que vulgui imposar un visió unilateral a tota la resta de la societat per la violència.

La nostra Catalunya té un present engrescador i fecund però problemàtic com a societat i com a nacionalitat. Podem superar les dificultats i mirar el futur amb un optimisme raonable si ens encarem

amb les realitats, si sabem sumar voluntats, si no cedim ni un segon en l'esforç per mantenir la pau i la convivència i per aïllar els partidaris de la violència, si enfortim la solidaritat amb tots els pobles que lluiten per la pròpia dignitat, pel benestar i per la pau. Podem, en canvi, estancar-nos o fins i tot fer marxa enrera si caiem en la retòrica buida, si només ens veiem com a víctimes de la història i perdem de vista els nostres errors, si continuem atribuint a enemics exteriors la culpa exclusiva de les coses que no van bé i si no comprenem les noves exigències del desenvolupament econòmic i social.

Per què us parlo de tot això en un pregó de Festa Major ? Perquè la festa pot ser una cosa o un altra i jo voldría que fos, precisament, una ocasió per enfortir les nostres arrels com a poble i per anar endavant. Jo no sóc un expert en pregons de Festa Major però he viscut la major part de la meva vida en una vila com ara la vostra i per això tinc un gran respecte per les tradicions autèntiques. Crec que la vida local és un pou de saviesa poc i mal explorat i que tot el que vosaltres feu em concerneix directament com a català. No he vingut a donar-vos consells, perquè seria una petulància imperdonable, ni a parlar-vos de la vostra vila, perquè tots els que m'escolteu en sabeu mil vegades més que jo. He vingut simplement a compartir la vostra festa, a fer algunes reflexions en veu alta sobre qüestions que crec que ens afecten a tots i a desitjar-vos una bona Festa Major. Gràcies per haver suportat aquesta tabarra i endavant, que la festa sigui festa i que al final pugueu dir: "Això ha anat bé i l'any que vé encara serà millor!".

GRUP SOCIALISTA

AL PARLAMENT DE CATALUNYA

Benvolgut Jordi:

El programa de Tordera és el següent:

8.30 hores - Arribada a l'Ajuntament on t'esperaran
Visita al poble i veure el Correfoc

10.00 " - Pregó

A continuació, tal com és costum, sopar amb els membres del Consistori.

El contacte és: Sergi Ruscalleda, Regidor de Cultura

telèfons: 764 10 86 Ajuntament
764 03 76 "
764 03 20 particular

Per si t'interessa, l'Alcalde és Jaume Romaguera.

Bones vacances!

Cordialment

764.05 82

NICARAGUA 75-77 - TEL.: 3210100 - TELEX 50463 - 08029 BARCELONA

7 PSC
6 C.i.U.

Santa Lucia 66
764 01 79.